

izhaja vsaki torek in soboto. Ako pade na ta dneva praznik, dan poprej.

Uredništvo

se nahaja v „Narodni Tiskarni“, ulica Vetturini št. 9, kamor je naslavljati pisma.

Nefrankirana pisma

se ne sprejemajo, enako se ne uvažujejo pisma brez podpisa.

Bokopisi

dopisov se ne vračajo.

GORICA

TELEFON št. 201.

stane na leto 10 K, za pol leta 5 K, za četrt leta 2'50.

Upravištvo

se nahaja v „Narodni Tiskarni“ ulica Vetturini št. 9.

Za oglase

se plačuje od čveterostolpne peti vrste po 14 vin., za večkratni natis primeren popust.

Posamezne številke

stanejo 8 vin. in se prodajajo v raznih goriških trafikah.

Kritični dnevi.

Naš avstrijski parlament je zadobil v zadnjih dobah kaj čudno lice. Prav parlamentarnega, kakor se pritiče za visoko ljudsko zbornico, je ostalo precej malo in dnevni malenkostni dogodki, praske izven parlamentarnega delokrega itd. so prišle na dnevni red. Morda bo kdo mislil, da je ravno to dobro, da pride vsaka malenkost, ki sicer nima posebnega pomena, v razgovor, a res to le ni, kajti s tem se le vbiha dragoceni čas in namesto da bi zbornica sklepala o važnih zakonodajnih predlogih, se izgublja včasih v prav brezpomembne debate. Stem se res dalekosežne predloge potisne v ozadje in dosti časa je treba, da pridejo spet na pravo mesto. To se je opazilo n. pr. pr službeni pragmatiki za državne uradnike. Leta in leta se je vlekla ta stvar, a vedno je prišlo kaj »važnejšega« vmes in zadeva je zopet obtičala.

Podobno je tudi s finančnim načrtom, ki bo prinesel državi in deželam nove dohodke. Ta finančni zakon premlevajo že celo večnost in le z veliko težavo je prišlo sedaj tako daleč, da je do polovice sprejet. Stvar je nekam čudna! Ta finančni zakon je med onimi redkimi, ki ne obdačijo naravnost le kneta, ampak tudi druge, v prvi vrsti tiste, ki imajo kaj več kot za navadno potrebo. Davek na šampanjec, na avtomobile, na koniske dirke itd. pač ne bo kmečkemu ljudstvu prizadel prav nobene sile.

Vmes je pa tudi davek na žganje. Ta ima celo vrsto nasprotnikov, posebno v Galiciji in pa med socialnimi demokrati. In vendar tudi ta davek ne bo ljudstvu na škodo, kajti če bo žganje dosti dražje, se ga bo vendar morda manj popilo, kar bi morali ravno socialni demokrati z veseljem pozdraviti, ker pravijo, da so oni edini prijatelji ljudstva. Toda to je le na videz, kajti pri vsem zagovarjanju abstinence, vendar socialna demokracija stoji proti novim davkom na žganje. To gotovo ni posebno častno za politično stranko, ki toliko bobna na svoja rudiča načela, a demokrati že vedo, kako je treba ravnati, da se preslepi še več ljudstva. Socialna demokracija se boji za svoje mandate, to je glavno in zato

je tudi proti davku na žganje, ki bi obdačil ravno delavske sloje nekaterih dežel.

Tako so tedaj načelni abstinentje in voditelji socialnih demokratov proti davku na žganje, četudi vidijo, da je od teh novih dohodkov odvisna cela vrsta drugih reform t. i. uradniške plače, deželne podpore, zvišanje učiteljskih plač itd. Toda ker demokratom ravno ne kaže, zato pa se proti.

Podobnih slučajev se je dogodilo in se bo gotovo dogodilo v naši zbornici še več. Posamezne politične stranke so skoro vse izgubile interes za skupne državne koristi in povsod prihaja v prvi vrsti v poštev le lastna njih zasebna politika. To je posebno važno pri molčnih, merodajnih strankah, od katerih je odvisno večkrat biti ali nebiti cele zbornice.

Tako je sedaj naš parlament skoro lahko rečeno brez prave večine in ako se kaj sklene, je vse tako nekako slučajno, skoro nečete, ker cela vrsta poslancev je navadno proti. Jasnega, začrtanega programa zbornica sploh nima, vse se vrši nekako od danes do jutri.

Danes n. pr. se se prav nič ne ve, kako bo drugi dan položaj. Zato pa včasih po najhujši obstrukciji glasujejo celo nasprotniki za pobijani predlog, kakor bi jim ne bilo mar za stvar, ampak le za to, da trajajo čas.

V taki kritični dobi je naša zbornica te dni. Sedaj je odvisno v prvi vrsti od Rusinov, kaj bo z davkom na žganje, a demokrati bodo seveda takoj zraven. Rusinska zadeva je sicer domača, deželna, a pri nas je že tako, da nekateri ne morejo nobene zadeve rešiti na domačih avtonomnih tleh, ampak vsak hip prosijo vlado za posredovanje. (Celo v kranjskem deželnem zboru se je pred kratkim konstatiral ta princip.) Poljaki in Rusini bi vsi stvar lahko rešili doma, ker njih zadeva ne briga cele države. Na vsak način pa bi morali Poljaki nekoliko odnehati, ker na ta način odbijajo Rusine in jih tirajo takorekoč Rusiji v naročje. Tu bi vlada morebiti lahko posredovala, a stvar naj bi ostala na programu deželnega zbora in v okvirju deželne avtonomije.

Akcija finančnega načrta gre te dni ravno v najbolj kritično točko, to je davek na žganje. Kako se bo stvar iztekla,

ni še gotovo. »Fremdenblatt« sicer piše, da je finančni načrt sigurna stvar, a kakor se da soditi iz drugih listov, vendar še ni vse tako trdno, ker preži vse polno nevarnosti na to važno predlogo. Ako pa vlada pridobi rusinske glasove zase, potem je kriza končana, kar bi bilo v interesu državne celokupnosti prav iskreno želeli. Morda bo potem vendar izginilo tisto neprodno cincanje iz dunajske zbornice in pride parlamentarno delo že enkrat do tiste moralne višine kot je za tako korporacijo prav nujno potrebna. Ne prazno in brezsmiselno pričkanje, ampak resno delo za skupne državne in narodne koristi bodi visoka naloga našega ljudskega parlamenta.

Srbi in trozveza.

Ako kdo zasleduje naše politične dunajske časopise, potem lahko res misli, da je trozveza, kar se tiče balkanske politike, prav enotna in edina. Vsi ti omenjeni listi povdarjajo pri vsaki priliki, da je Nemčija vedno odobravalna vsak naš korak proti Srbiji, ravno tako so nam dunajski listi hoteli dopovedati tudi o Italiji, kako laška vlada vedno skupno z nami hodi protestirat v Beograd proti srbskim »napadom« na Albanance.

Vse to so seveda listi na Dunaju pisali, v prvi vrsti »Reichspost«, a res pa vendar ni bilo tako kot so pripovedovali strmečemu občinstvu. Iz tistih poročil bi človek posnel, da je Italija z Nemčijo vred komaj čakala, da plane na Srbe, kakor si je to ta ali oni nemški srboritež že naslikal v svoji domišljiji.

Mi smo že večkrat povedali, da o kakih pravi enotnosti v trozvezi ni niti govora z ozirom na srbsko vprašanje. To se je pokazalo prvo pri Nemčiji, ki je hodila na Balkanu popolnoma svoja pota in skrbelo v prvi vrsti zase, ne pa za naše diplomate.

Posebno se je v tem oziru odlikoval bivši nemški konzul dr. Schlieben v Beogradu. Kakor je znano, je bil to edini mož, ki je izmed naših in nemških diplomatov poznal srbske razmere in srbsko trgovino in edini, ki je čital srbske liste in poznal srbski jezik. Tako je razumljivo, da je Nemčija dobila sedaj celo vrsto najboljših naročb v Srbiji, mi pa

ničesar. Konzul dr. Schlieben je seveda kmalu moral oditi iz Beograda, ker njegov delovanje našim diplomatom ni bilo po volji. On je dosegel vse, naši pa nič in tako je morala Nemčija tega moža odpoklicati, četudi ne rada.

Pred par dnevi je imel srbski ministerski predsednik Pasić v srbski zbornici svoj ekspozé, v katerem se je dotaknil tudi zunanje politike. Pasić je omenil pohvalno nastop Rusije, Francije in Angleške in se tem državam prav posebno zahvalil za njih naklonjenost in prijaznost proti Srbom. Med trozvezo je pohvalil Pasić — tudi Nemčijo, kar sicer ni ravno iznenadilo, a je vendar značilno. Pri nas se trdi, kakor že rečeno vedno, da smo z Nemčijo edini. Srbi pa pravijo drugače. Nemčiji se zahvaljuje Pasić za njeno blagohotnost, kar je vendar dokaza dovolj, da Nemčija ni delila naše nesmiselne politike proti Srbom. Srbi prav dobro vedo, da so Nemci dosti bolj pametni politiki kot mi, zato pa vidijo v nas svoje sovražnike, v Nemčiji pa vidijo zagovornike svojih načrtov.

Kaj pa Italija? Govor ministerskega predsed. Pasića je prvi hip iznenadil. Italije ni niti omenil. Zdi se prvotno kot bi Pasić stavil tudi Italijo v tisto vrsto kot nas, a vendar to ni. Kakor se da sedaj presoditi, je Pasić zato molčal o Italiji, da bi videl, kaj poreko Lahji k temu molčanju. Preškušati je hotel Lahe nekako, ali so res taki prijatelji Srbom, kot so to večkrat zatrdili laški listi.

In kaj pravi laško časopisje na to? Prav tako kot si je Pasić želel, namreč iz laškega časopisja doni sicer nekoliko nevolje, a v celoti vendar obvelja tenor tega akorda, ki pravi: Italija je Srbiji slej kot prej še vedno naklonjena. »Corriere della sera« piše dne 31. oktobra iz Rima in pravi, da so oni vedno nastopali »z očitno simpatijo do Srbije« — »con evidente simpatia per la Serbia«. Dalje zatrjuje list že ponovno, da se Italija ni pridružila avstrijskemu ultimatumu proti Srbiji — »l'Italia non si è associata all'ultimatum dell'Austria-Ungheria«. Ob koncu omenjenega članka pravi list, da Pasićevo molčanje ne bo prav nič spremenilo njih politične taktike in njih nastopa. Italija nima proti Srbiji nikakega sovraštva in njih politič-

S poštnim avtomobilom iz Gorice v Postojno.

(Piše —č.)

(Dalje.)

Vipava! Lepo je v Vipavi. Obdana je od malih gričev naokoli, katerim kraljuje mogočni Nanos, ki se dviga v ozadju visoko gori pod nebesno obočje. Tam ob levi strani pa se dvigajo spomni na kmečko sužnost, stare razvaline vipavskega gradu, ki so bile priča raznim srednjeveškim ne prav veselim doživljanjem kmečkega ljudstva. Na desni se vidijo Goče, Erzelj itd. »Auto« je pred Vipavo zatulil, da se je odmevalo po vseh vipavskih ulicah in nakrat smo obstali pred c. kr. pošto. V Vipavi je živahno, posebno pa še od časa, odkar so se nastanili vojaki topničarji, katerim so sezidali lepo moderno vojašnico. Zapu-

»auto« se namreč ustavi v Vipavi skoraj četrt ure. Kajpada, gnalo me je kot bivšemu »kanonirju« — pred kosarno. Fantje so pometali dvorišče, eden je pral hlače, drugi »puca« »knofe«, tretji je iz hleva nesel v »golidi« konjske lige — saj sem jih svoj čas tudi jaz! — Ob cesti pa je stal na straži v leseni kolibi z nabito puško fant in — štel ljudi, ki so šli mimo.

Po cesti pridrdra doli iz Št. Vida dvovpredna kočija. Konje je vodil ne »prenobel« oblečen gospod, zadaj pa je sedel napet kot meh mož s svetlim cilindrom na glavi. In na misel mi je prišla ona pesnica, katero je zložil vipavski pesnik, poštenjak Radoslav Silvester, ki pravi:

»Goni glej, gospod konjička,
spredaj tam na kozle, he!
Kočijaž pa začej čička,
križem ti drži roke!
Ljudstvo zadnjega pozdravlja,
saj sedi kot meh napet — — —
Ko spozna ga, pa pristavlja:
»To je pač narobe sveta!

Nobel pa so Vipavke, jako nobel posebno dekleta! Ob praznikih se vse blesti na njih. Moški niso taki, so bolj skromni. No, kaj se hoče, tak je ženski svet. Pa saj je drugod tudi tako, in pesnik Silvester je že vedel, zakaj je zagoedel nečimernemu ženstvu — a ne vipavskemu, bogvari — to-le res fletno polko:

»Kmetško dekle, glejte gosko,
kodrati si zna lasé,
nosi »nobela« se, gosposko,
rada še »špancirat« gre.
Mati slepa — dela, prosi,
pere, žehta — starih let,
lena hčerka solnčnik nosi,
to je pač narobe svet!

In potem dalje:

»Pred zrcalom, glej gospico,
sladko se drži na smeh,
v sobi prede pajk tančico,
prah, smeti leže na tleh,
Kaj »gebildet« gospodični
mar je blatni kabinet,
ogleduje kras si lični — — —

Dovolj, dovolj, nič več dalje, sicer bo po meni! Preveč sem povedal — oziroma sem ponovil le to, kar je pesnik povedal! Že vidim, kako se mnoge jezé nad menoj! Pa nič strahu! Vsaka naj pobere kar ji gre, drugo naj pusti...

Ogledal sem si vrelec Vipave, poškilil še sem in tja in popihali smo io v »autotu« proti Št. Vidu. Dolina je lepa, cesta gladka in široka tako, da nismo skoraj nič hopsali. »Auto« je bil skoraj poln potnikov, ki so bili namenjeni v Postojno. Goveja živina se je pasla na travnikih. Neko tele je ob kraju ceste stalo, ko smo mimo frčali; nakrat se je obrnilo in zbežljalo za »autotom« kar so je noge nesle. Seveda je ta dirka trajala le malo časa, ker naš »auto« vendar se ni pustil pahnuti v sramoto od teleta, marveč je zapiskal in nakrat smo pustili neumno tele daleč za seboj na široki cesti, ki je zijalo za nami. In tako smo srečno privozili do Št. Vida pod Razdrtim.

(Konec prih.)

čno naziranje se radi ene zahvale več ali manj ne bode spremenilo. — »che non ha (scil. Italia) alcuna preconcetta ostilità contro la Serbia e che infine non si muta per un ringraziamento di più o di meno«.

Tako piše eden najmerodajnejših laških političnih listov in naravnost ponuja laško prijaznost srbski vladi. Četudi je Pasić Italijo v svojem govoru izpustil, vendar ni niti besedice čitati proti Srbiji, ampak le želja, da bi si Srbija in Italija ostali prijazni. Italija se Srbom naravnost ponuja, Italija hoče Srbiji vstreči, kjer le more in tako pokazati svojo naklonjenost proti srbski vladi.

Pri nas bi kaj takega ne bilo mogoče. Zato pa ni čudno, da srbski listi kot n. pr. »Trgovski Glasnik« in »Mali žurnal« pozivljajo srbske trgovce na sploh, naj ne kupijo ničesar več v Avstriji, ker dobijo enako blago lahko drugod po isti ceni. Avstrija naj gre s svojo kupčijo v Albanijo, tako sklepajo srbski listi svoje pozive. Tako bode naša trgovina in industrija seveda vedno na slabšem, dobiček pa bode imela Italija in nemška država. Italija in Nemčija se ne bojita Slovanov, pri nas pa se nemški diplomatje kar zgražajo pred njimi. Zato pa si bodo oni polnili žepe, mi bomo pa požirali sline.

Dopisi.

Iz Sovodenj. — V petek popoldne je umrl pri nas gaudencij vitez Tosi, ki je dosegel nad 80 let starosti. — Pokojni vitez Tosi je bil daleč okoliznana oseba. Znan je bil kot ljubitelj športa. Jahal je še letošnje poletje in se krepko držal na konju. Za časa konjskih dirk na Rojcah je bil skoraj vedno zmagovalec. A ne samo v Gorici, ampak tudi v Vidmu, v Milanu in sploh kjer je nastopil kot dirkač je izšel mnogokrat kot prvi zmagovalec. Pokojnik je bil tudi strasten lovec. V ta namen je ravnal celo čredo psov. Lev je imel v najemu na Krasu in sicer v Opatjeselu, Lokvic in tam okoli. Pred 30 leti je imel veliko strojarno in v Gorici dve trgovini z usnjem. Pozneje pa je vse opustil in je živel le športu. Pred mnogimi leti je bil župan sovođenjskega županstva in sicer več dob zaporedoma, potem starešina, in kot tak je bil izvoljen tudi pri zadnjih občinskih volitvah. V Sovodnjah je imel veleposestvo, katero pa so obdelovali kmetje. Ker je bil pokojnik svoj čas ravnatelj goriškega gledališča, je v soboto vihrala raz gledališkega poslopja črna zastava. — Pokojnika so pokopali minulo nedeljo na sovođenjskem pokopališču. N. p. v m.!

Iz Vipavske doline — 21. junija t. l. je priobčil g. Jacobi, predsednik veteranskega društva v Gorici, v listu »Vedette« oklic, v katerem čitamo tudi ta-le stavek: — »tudi mi v Furlaniji hočemo dan lipske bitke slovesno praznovati ter našo podedovano zvestobo do cesarja in domovine s tem pokazati, da odkrijemo spomenik našega hrabrega rojaka generalnega majorja Widmayerja«. Oklic ne omenja nikjer Slovencev in imenuje Widmayer-ja hrabrega, zvestega sina Furlanije in celokupne Avstrije.

O tem oklicu smo dozdej namenoma molčali. Zdaj pa, ko se je slavnostno odkritje spomenika srečno izvršilo, protestiramo proti enostranskemu izrabljanju tega spomenika. Ne le Furlani, tudi Slovenci so prispevali za spomenik, ki stoji na slovenski in ne na furlanski zemlji. In med tistimi, ki so se udeležili slavnosti odkritja, so bili Slovenci v ogromni večini. Če je torej postavitev tega spomenika manifestacija podedovane furlanske »Kaiser- und Vaterlandstreue«, velja to tudi za Slovence. Ne sme se torej zaradi tega spomenika poudarjati navzgor izključno le furlansko »Kaiser- und Vaterlandstreue«.

Predsednik goriškega veteranskega društva je velik ljubitelj spomenikov. Postavil jih je s pomočjo patriotskih

v svojem govoru v Rihenbergu je poudarjal, da so zaslužili spomenik tudi ti-le možje: Thurn, Hoffer, Leonhard Dornberški, grof Trautmansdorf, Rihard pl. Strassoldo, Terzi, Pace, Lanthieri, Stein, Krizmann in mnogo drugih. Obetajo se nam torej na Goriškem novi spomeniki. Tozadevnim patriotskim napopom g. Jacobi-ja želimo mnogo uspehov, želimo pa tudi, da v prihodnosti izostanejo oklici, kakršen je bil goriški, in da se na spomenikih v izključno slovenskih okrajih opustijo nemški napisi.

Števerjan 16 : 6. Številke so same na sebi nedolžne a včasih vendar mnogo povedo. Tudi te številke jasno kažejo, kako razpoloženje vlada med števerjanskim ljudstvom radi obč. redarja. V nedeljski seji se je po dolgem prizadevanju obč. rjev zapečatila njegova usoda. Velika večina, 16 starešinov je glasovala za to, da se ga odslovi in komaj 6 mož je skušilo obdržati redarja na dosedanjem mestu. Pripomniti je treba, da g. župan ni glasoval ter prepustil rešitev vprašanja starešinom; vendar je pred glasovanjem povedal, da ni zato, da bi se obdržalo dosedanjega redarja v službi. Nastop g. župana ob tej priliki nam je imponiral. Odločno je pokazal, da v uradnih stvareh ne pozna niti najmanjše šale. Najtoplejši zagovornik obč. redarja je bil starešina gosp. Klanjšček. Da je igral ulogo advokata, mu ne zamerimo. Z njegovega stališča je to celo hvale vredno. Obč. redar je bil z dušo in telesom na njegovi strani, zato je bila dolžnost g. Klanjščeka, ga zagovarjati. Ganljivo pa je bilo videti novostrujarskega voditelja g. Ernesta Vogriča v objemu z liberalci potegovati se za obč. redarja. Vse ni pomagalo nič. Zdelo se je kakor bi se bila pekel in nebesa zaklela proti redarju. Klanjščeku, kot liberalcu ni hotelo priti od zdalej nikake pomoči in nebesa tudi niso pustila rositi blagoslova na prizadevanja novostrujarja g. Vogriča. Naši starešini so si pa mislili, da se jim ni treba pehati za redarja, če mu ne pomaga »ne ta črn, ne ta bel«, in glasovali so proti njemu. Stvar je s tem končana, naj sledi le nekaj vprašanj nekaterim števerjanskim novostrujarjem. Naglašamo še enkrat, nekaterim, ne vsem, da se ne bodo naše besede zavijale!

Ali je bilo lepo, uprizarjati tako gojnjo proti nekaterim osebam radi našega redarja, o katerem je splošno znano, da je bil, je in ostane, če ne javen, pa gotovo skrit liberalec? Klubovanje ni nikjer na mestu, to naj si dotični novostrujarji zapomnijo. Če so pravični, se morajo veseliti izida nedeljske seje, kajti Bog nam je pričal, da je ta izid tudi novi struji v korist. To pokaže morda že bližnja bodočnost.

Števerjan. Tu se je ustanovil v nedeljo občinski posredovalni urad. Zaupnikom so izvoljeni Karl Prinčič, župan; Karl Hlede in Jožef Maraž, podžupana; Jožef Prinčič in Anton Terčič starešine. Janez Klanjšček. Za namestnika Stefan Hlede, kolon. Proti ustanovitvi je glasoval g. Klanjšček s svojimi pristaši.

Št. Ferjan. Nekaterim dopisnikom »Soča« in »N. Č.« Ne brusite preveč jezikov radi nedeljskega dogodka v Dvoru. Počakajte, da vidite, kaj poreče sodnija, ker ta ima tudi še nekaj veljave. Par kričačev še ne bo odločilo, kdo ima prav, to je stvar sodnika. Čudno, da pišeta »Soča« in »N. Č.« že v par številkah skoro enako iz Št. Ferjana. Ali imata ta dva lista skupnega dopisnika, ali pa so začeli pri nas stikati novostrujarji glave z liberalci. To je sumljivo! »Soča« se ni čuditi, a zanimivo je, da odpira »N. Č.« predale v zagovor ljudem, ki so se razvneli na javnem plesu in tolažili svoja srčna čustva potem v Dvoru. S takim ravnanjem se ne vzgaja sila kreposti. Gospodje, verujte, da se s potuho ne vzgoji nič prida. »N. Č.« bi se pač lahko obrnil do kake zaupne in spoštovane osebe v Št. Ferjanu za pojasnilo, predno spravi kaj v list. To bi bilo pre-

zi. Uredništvu »N. Č.« rečemo le, naj bo previdno, da ne bo delalo krivice. Čast lista zahteva, da se o zadevi informira in potem lojalno popravi, kar je zagrešil. Upamo, da »N. Č.« ni imel zlobnega namena in pričakujemo, da resnici na ljubo označi, petem ko se na verodostojnem mestu prepriča, svoje stališče. Če pa enkrat uvidimo, da imamo računati s hudobijo, no potem, — potem napnemo druge strune.

Politični pregled.

Poljsko-rusinska pogajanja.

Do danes ni prišlo pri pogajanjih med Poljaki in Rusini še do nikakega pozitivnega vspeha. Danes se zopet snidejo voditelji strank in namestnik bo obširno poročal o pogajanjih. Od izida teh pogajanj je odvisno, ali bodo Rusini v državnem zboru nadaljevali z obstrukcijo ali ne. Kakor smo že poročali se je zborovanje državnega zbora le zaradi teh pogajanj prekinilo do jutri.

Anarhističen komplot proti našemu cesarju?

Laški listi, posebno »Tribuna« prinašajo iz Rovereta poročila, da je t. i. najkajšnja policija pred par dnevi dobila neko pismo, v katerem je bilo rečeno, da se drugi dan t. j. 1. novembra pripelje v Avstrijo član neke hude anarhistične družbe, ki ima svoj sedež v Italiji. Policija je takoj preiskovala in res aretirala nekega sumljivega tujca, ki trdi, da je neki Franc Bonatti, trgovec iz Florence. Seveda mu nikdo tega ne veruje. Policija je baje zasegla jako dosti sumljivega gradiva, ki jasno izpričuje krivdo tega človeka. Prvo je bil menda namenjen na našega cesarja, potem pa na laškega kralja. Nadaljna raziskovanja bodo prinašala več jasnosti v to sumljivo in zagonetno zadevo.

Izid volitev v Italiji.

V italijanskem državnem zboru bodo stranke imele na podlagi ravnokar dokončanih prvih državnozbornskih volitev po splošnem volilnem pravu sledeče razmerje: liberalci 309, radikaleci 62, nacionalisti 5, republikanci 16, oficijelni socialisti 56, socialni reformisti 22, neodvisni socialisti 4, katoličan 30, drugi 4. —

Proglasitev bavarskega regenta za krala.

Danes dopoldne se je sestala bavarska zbornica v drugič, da sprejme definitivno vladno predlogo glede odprave regentstva na Bavarskem. Popoldne ali pa jutri dopoldne bo nato sedanji princ-regent slovesno proklamiran za bavarskega kralja.

Italija in Grčija

sti si prišli v zadnjem času nekoliko bolj do kože. Grki so mislili, da bodo kar brez vse skrbi šarili na Balkanu, da jim bo sreča vedno tako mila kot za časa balkanske vojske, ko so oni najmanj storili, a največ dobili. Glavno delo v balkanski vojski so opravili vendar Srbi in Bolgari, Grki so bili bolj nekaka rezerva, a znali so se potegniti pri delitvi precej na ugodno mesto, četudi bi jim po njih zasluženju ne pritakalo toliko. Nekaj časa so vsi drugi gledali to stvar mirno, a sedaj so se oglasili posebno Lahi, ki vidijo v Grkih bodočega konkurenta na morju. Lahi so pretkani politiki in že sedaj vidijo, da jim bodo Grki lahko delali svoj čas v Sredozemskem morju preglavice, ako dosežejo vse to, kar si sedaj lastijo. Grki bi hoteli imeti vse turške otoke, celo Trakijo, velik kos Albanije in Makedonije itd. To Italiji ni prav, ker ona hoče biti na morju bolj prosta in neodvisna. Zato pa Italija tudi podpira vedno srbske težnje, ker ve, da ji Srbi ne bodo na morju nikdar nevarni. Kakor se zdi, zna priti med Grki in med Italijo še do resnejši sporov, ker Lahi vidijo v Grkih svoje trgovske in pomorske konkurence, katerih se je treba otresti. Pri tem bodo Srbi na vsak način imeli dobiček, ker tudi oni bodo podpirali laške težnje proti Grkom, kateri so že tako dobili

prevelik delež. Za srbsko naklonjenost so Lahi že danes hvaležni, ker vedo, da jim ravno srbska država v njih boju proti Grkom lahko prav dosti koristi.

Knez Albanije.

Knez Wied je baje definitivno vsprejel kandidaturo za albanski prestol.

Domače in razne vesti.

»Novi čas« in vinogradniki so postali v zadnjem času veliki prijatelji. Vinogradnike je začel namreč »Novi čas« naravnost na smešen način zagovarjati in opisovati, kako težko je danes brez vina. Spominjamo se prav dobro, kako je »Novi čas« pred nedolгим časom udrihal po vsaki stvarji, kije je količkaj bila v zvezi z vinsko trto. Zakaj je sedaj novostrujarsko glasilo začelo peti drugo pesem? Svoj čas je »Primorski list« (1. julija 1913) prinesel dopis vipavskega kmetiča, ki je tožil, da se »Novi čas« in njegovemu očetu dr. Breclju revni vinogradniki nič ne smilijo, čeravno vesta oba, da je vinska kaplja njih glavni življenjski pogoj. Brez vina so vinogradniki reveži, tako približno je dokazoval vipavski kmetič. »Novi čas« je poskočil takrat in nam zagnal v obraz grdo trditev, da priporočamo pijanstvo itd. »Novi čas« z dne 31. oktobra 1913 pa prinaša dolgo vrsto lamentacij, ki vse tožijo, da naši vinogradniki imajo vse polno sovražnikov itd. V bistvu piše »Novi čas« isto kot »Primorski list«, torej po novostrujarski logiki »Novi čas« priporoča v inopitje, ker ga tako skrbi, kako bi se pridelalo več vina. Za načelne abstinentne je vendar edino pravilno, da zagovarjajo trtno uš in učijo sejati bob in repno seme. Naravnost čudno je, da se načelne abstinentje tako zavzemajo za vino-rejo in na vse mogoče načine priporočajo, kako bi se dalo priti do več vina. Kaj poreče k temu »Zlata doba«, kaj? Morda pa tista »načelna« abstinenca vendar še ni tako globoko vkoreninjena med novostrujarji, Bog vedi?

Skrajno neprevidni politiki so goriški novostrujarji, ki v svoji »načelnosti« res več ne vedo, kaj vse spravijo na dan. Da bi raje molčali, bi bilo vendar nekaj. Zadnji »Novi čas« (31. oktobra 1913) prinaša daljši dopis »Z dežele«, v katerem pravi, da je potrebno varstvo vinogradnikov itd. Vse polno sovražnikov se je sprilo na vinogradnike, najhujši pa je »konkurenca s pivom«, pravi ta dopisnik. Da bi to konkurenco uničili ali omejili »vsled tega se je obrnilo pred leti več županstev, deželni odbor in druge kmetijske korporacije z resolucijami do visoke vlade, da naj vendar enkrat popusti kvarno in škodljivo postopanje ter da neha z davčnimi olajšavami protežirati pivo, ki ni domač pridelek itd.« Kar smo doslej čitali o bivših deželnih odborih goriških v »Novem času«, tedaj vse skupaj ni res. Novostrujarji so trdili vedno, da do sedaj ni bil sistem v deželni hiši za nič in da ga je bilo treba spremeniti, ta najnovejši »Novi čas« pa pripoveduje, da se je ravno deželni odbor pred leti že potegoval za zvišanje davščine na pivo. Res bi radi videli, da nam »Novi čas« pojasni, kedaj je pisal v tem oziru resnico, ali za časa volitev, ali pa morda vendarle v tej zadnji številki. Morda pa tisti deželni odbor, ki je zvišal svoj čas doklade na pivo od ene krone na štiri, vendar ni bil kmetovalcu in vinogradniku tako škodljiv kot je to pisarilo pred meseci novostrujarsko glasilo? Sam »Novi čas« od zadnjega tedna to mnenje potrjuje!

Nemški kričači na Primorskem že ne vedo več, kaj jim manjka. Ker so že vsega siti in kruha pijani in ne vedo nad kom bi se sedaj znašali, so se spravili sedaj nad c. kr. namestništvo v Trstu, ki jim ni kar nič več po volji. Od nekdanj sem so vedno kričali, da so oni steber države, da če bi ne bilo Nemcev, bi se naša monarhija kar sesula itd. Da so nemški kričači nesposobni pravi

avstrijske misli, to so pokazali že z nastopom proti cesarskemu namestniku princu Hohenlohe radi znanih odlokov proti tujim uslužbencem v Trstu, sedaj te dni so dodali nov dokaz, da jim ni marj za avstrijsko misel in avstrijske za one, kakor jih spoštujejo in uvažujejo drugi. V Trstu se je bila namreč pod znano liberalno vlado tržaškega magistrata vdomačila protipostavna navada, da šolski otroci niso obiskovali verskih vaj svoje vere, ako so njih liberalni starši zahtevali. Odkar ima pa namestništvo v rokah agende prenešenega delokroga, je marsikaj zadobilo pravo lice in te dni je izšel tudi odlok, ki ukazuje, da morajo na podlagi obstoječih zakonov vsi otroci bodisi te ali one vere obiskovati svoje verske vaje. Po zakonu morajo tudi otroci brezvercev v šolski dobi do 14. leta obiskovati kak verski pouk. Ta odlok je sam po sebi umljiv, toda Nemci so takoj zagnali svoj liberalni krik in v »Tagespost« čitamo že dne 31. okt. protest proti takemu početju državnih oblasti. In tisti Nemci se potem še hočejo imenovati stebre države? Podiravci, podiravci, altrocchè stebri države!!

Šolska slavnost. V petek so imeli učenci slovenske gimnazije v telovadnici ženskega učiteljskega malo slavnost v spomin na dogodka l. 1813. Pod vodstvom gimn. pev. g. Mercine so zapeli pevci najprej pesem »Bog čuvaj Avstrijo«, nato je deklamoval četrtišolec Iger Franko Kersnikovo »Avstrija moja«. Prof. Prijatelj je potem v lepem govoru orisal dogodka burnega leta 1813. K sklepu so zapeli vsi učenci cesarske pesem.

Sprejemanje strank na deželni odbor. Deželni odbor je razposlal vsem samoupravnim oblastim dežele tako-ice okrožnico:

Pri strankah se je ukoreninila navada, da se v svrhu informacij in pojasnil zatekajo k deželni uradom vsak dan in ob vsaki uri. S tem pa se moti redno delo in se ovira reševanje poslov deželne uprave.

Da se ta nedostatek odpravi, je podpisani deželni odbor po zgledu drugih sestrskih deželnih uprav sklenil, da se bodo stranke sprejemale le ob uradnih dnevih, ki se določajo tako-ice:

za deželnega glavarja vsak ponedeljek in četrtek od 10—12;

za deželne odbornike in deželne urade vsako soboto od 10—12.

Pri tej priliki se zdi deželnemu odboru umestno priporočiti zastopnikom samoupravnih oblasti (občin, cestnih odborov in gospodarskih svetov), da se obračajo na deželni odbor za informacije in nasvete, če le mogoče, pisмено: le povsem nujna vprašanja naj se prihranijo za ustne razgovore.

Na ta način se bodo ravnali po željah deželnega odbora, razum tega pa bodo prihranili brezpotrebne troške skupščinam, ki jih zastopajo.

Ta okrožnica naj se takoj javno razglasi in prečita v prihodnji starešinstvenji seji. — Deželni odbor.

S to okrožnico se niso gospodje odborniki nič kaj posebno dobro pripravili ne zastopnikom samoupravnih oblasti kakor tudi ne drugim deželanom, ki imajo v najrazličnejših zadevah večkrat opravila pri deželni odborni in pri deželni uradih. Gg. odborniki, ko so sklepali o okrožnici take vsebine, so mislili najbrže najprej nase in na svojo komoditeto in se niso prav nič ozirali na to, kar bi bolje prijalo onim, ki imajo z deželni odborom opraviti. Zakaj obstoji določba, da mora prebivati deželni odbornik v mestu? Po našem mnenju pač zaradi tega, da so gg. odborniki vsak čas — seveda ob navadnih urah in ko jih posebni posli ne zadržujejo — strankam na razpolago. Če pa smejo priti k njim stranke le ob sobotah od 10. do 12. ure, potem ni pač treba, da imajo deželni odborniki svoje stalno bivališče v Gorici, ampak je imajo lahko kjerkoli hočejo in se le ob sobotah le za nar. ur. prineljeio v mesto.

In recimo še to: V soboto, ki so jo za to določili, pride v Gorico 20 do 30 zastopnikov samoupravnih oblasti in drugih strank, ki potrebujejo od deželni odbornikov pojasnil. Kako naj deželni odborniki vse te stranke odpravijo v 2 urah?! Odpravijo jih lahko 5, odpravijo jih lahko 10 — in druge naj se vrnejo domov in naj poskusijo svojo srečo prihodnjo soboto in če se jim prihodnjo soboto ne posreči, da pridejo na vrsto, potem naj se vrnejo spet tretjo soboto itd. itd. Kakor je torej iz tega razvidno, je gorenavedena okrožnica nekaj takega, ki se ne bode moglo držati. Toliko se nam je zdelo potrebno za danes o ti stvari spregovoriti.

Novo spalno sredstvo so baje iznašli v Gorici. Kakor čujemo ga je bilo obilo dobršno na razpolago pri sobotnem predavanju v »Trgovskem Domu«. Ako se ta stvar še nadaljuje, bodo meli naravoslovci in zdravniki kmalu čudno prikazen med obiskovalci teh predavanj, to je človeka, ki se ga loti pod vplivom takega govorjenja — zimsko spanje.

Goriški telefon. Trgovinsko ministerstvo je zaukazalo, da se imajo dela pri preureditvi goriške telefonske mreže čimprej nadaljevati in končati. Kakor znano, so napeljali telefonske žice podzemeljsko, a tega dela še niso dovršili.

Umrl je v tuk. bolnišnici oni 60-letni Josip Granik iz Planine pri Vipavi, ki je padel v pijanosti v Belo.

Samomor vojaka. V soboto zvečer se je ustrelil vojak Josip Zorec tukajšnjih alpincev. Vzrok samomora je neznan. Zorec je doma iz Tolmina.

Samomor. Z mosta čez Korenj v ulici Sv. Klare se je v nedeljo vrgel v globočino neznan mladenič kakih 25 let. Bil je takoj mrtev. Pri njem niso našli drugega nego škatljico užgalic »Lege Nazionale«.

Njegovo truplo je izpostavljeno v mrtvašnici na tukajšnjem pokopališču v svrhu, da bi kdo samomorilca agnosceral.

Pod voz Franca Besednjaka je prišla 4letna Cecilija Cotič ter zadobila več ran na telesu. Zdravi se v ženski bolnišnici.

Nesrečen padeč. Alojzija Belingar iz Ravnice je na cesti padla tako nesrečno, da si je zlomila roko. Prepeljali so jo v goriško žensko bolnišnico.

Aretacija. Zaradi nedovoljenega povratka je bil aretiran iz Gorice izgnani Matija Furlan iz Gorenjevasi pri Bovcu.

Zaradi nevarnih groženj proti lastnemu bratu je bil aretiran Rudolf Silič iz Št. Petra pri Gorici.

Služba poštnega ekspedijenta je razpisana pri novoustanovljenem pošt-nem uradu v Tomaju. Dohodki: 600 K plače, uradni pavšal 125 K, služabniški pavšal 644 K. Prošnje poštnemu ravnateljstvu v Trstu do 22. t. m.

Prva pontifikalna sv. maša poreško-puljskega škofa dr. Pederzollija. — Na dan Vseh Svetih je daroval novi poreško-puljski škof dr. Pederzoll prvo pontifikalno sv. mašo v cerkvi sv. Antona Novega v Trstu. Iz župnišča se je Prevzvišeni v veličastnem sprevodu podal v cerkev, kjer je na tisoče broječa množica čakala in prisostvovala s posebno slovesnostjo obhajanemu cerkvenemu slavlju. Po sv. maši se je novi škof podal tudi v sprevodu v župnišče. Svoje novo mesto zasede dr. Pederzoll v soboto.

Razglas o prireditvi poskusov za razstrovna. — Državno vinarsko društvo priredi v naslednjih krajih in sicer: 13. novembra t. l. v Kamnjah na posestvu gosp. Jožefa Slokar, 14. novembra t. l. v Prvačini na posestvu gosp. Franca Gregorič, 15. novembra t. l. v Krepljah pri Dutovljah na posestvu gosp. Franca Tavčar, 17. novembra t. l. v Vipolžah na posestvu gosp. barona Teuffenbach, 18. novembra t. l. v Sv. Lovrencu (Dolenje) na posestvu gosp. Antona Jakončič, 19. novembra t. l. v Podgori pri Gorici na posestvu gosp.

Franca Perko poskuse v rahljanju zemlje z razstrelivi.

Vinogradnikom se priporoča, naj se v obilnem številu udeleže teh razkazovanj, ki bodo spremljane s primernim podukom.

V vseh zgoraj omenjenih krajih začnejo poskusi ob 9. uri predpoldne.

Za Narodni muzej je daroval gosp. Josip Babič, učitelj na Vrhu sv. Mihaela, kot 37. dar: 1.) 2 razglednici S. Gregorčiča, avtografi 2 njegovih pesmi in original zahvale g. Ivanu Vrhovniku, 2.) staro žensko jopico, 3.) 1 staro pištolo, 4.) Ueber den Einfluss der Heilkunst auf die praktische Theologie, 5.) Sienkiewicz, Quo vadis, 6.) Vortrag, gehalten zur Erinnerung an das Kriegsjahr 1809, 7.) O pokončevanju kobilic na Krasu v letu 1909. Odbor.

Kino gledališče CENTRAL - BIO.

Zadnje predstave tega priljubljenega kinematografa so občinstvo naravnost očarale. Že v nedeljo je mnogobrojno občinstvo z napetostjo sledilo krasnim prizorom ob zvokih vojaške godbe, v ponedeljek pa je nastal po dvorani buren aplavz, ko so zadoneli mogočni akordi iz Verdijevega »Rigoletta«. Na platnu krasne scene iz življenja velikega tudi Slovencem znanega glasbenega mojstra Verdija, v parterju orkester z izbranimi komadi iz Verdijevih oper. Poslušalci so dobili vtis, da so v velikem mestnem gledališču, ne pa v naši skromni Gorici. Marsikak glas se je slišal, kako je sploh bilo mogoče prirediti kaj takega in ploskanje po dvorani je pokazalo tudi splošno zadovoljstvo. Film nam je predstavljal Verdijevo življenje od rojstva do smrti, od prvih glasbenih poskusov na domačih cerkvenih orgljah do mogočnega vspela, ki so ga dosegle njegove opere v Milanu. Iz skromnega fantiča se je razvil glasbenik svetovne slave. Vojaška godba je neumorno igrala najlepše komade iz znanih Verdijevih oper, tako da je bila ta prireditev v Central Bio res pravi umetniški užitek. Tudi zagrizeni sovražniki kinematografa sedaj priznajo, da so delali tej iznajdbi krivico in marsikateri je že z zadovoljstvom prisostvoval predstavam. Verdijev film se bo predstavljal kakor čujemo skozi cel teden, tako da bode vsakdo imel priliko si ogledati to krasno delo, ki kaže izboren okus in prave umetniške tendence tega podjetja.

Postajališče Kreplje-Tomaj. Med železniškima postajama Dutovlje-Skopo in Repentabor nameravajo ustanoviti novo postajališče »Kreplje - Tomaj«. V to svrhu so bile že razne komisije na licu mesta in upati je, da bo stvar v kratkem zagotovljena.

V lase so si skočili gospodje Nemci in Lahji glede tržaških odnošajev »Lega nazionale«. Znano rohneče glasilo »Grazer Tagblatt« kar divja na tržaške Lahe in njih podružnice »Lege nazionale«. Nas sicer ta zadeva pobližje ne briga, a zanimivo je, da so Nemci še pred nedavnim časom podpirali priolitvah kamoro, danes pa že divjajo proti šolskemu društvu iste stranke. Le pridno naj se porukajo, ti ljubeznjivi bratci!

»Matica hrvatska« naznanja, da začne razpošiljati knjige za l. 1913 dne 20.

t. m. Člani z Goriškega se uljudno vabijo, da se o pravem času zglaste pri poverjeniku g. Srečku Jurdanu v Gorici Via Strazig št. 36.

Previdnost pred izseljevalnim agentom za Brazilijo. Avstrijski konzulat v Sao Paulo v Braziliji je izvedel, da se je podal neki Slovenec, ki je bival že več časa v Braziliji, na Kranjsko, da izvabi izseljence v Brazilijo. Ta agent se piše Jože Hladnik in je napravil z nekim lastnikom kavnihih plantaž pogodbo, po kateri bi zaslužil od vsake osebe, ki bi jo spravil v Sao Paulo, 300 šilingov. Ako bi se ta človek kje pojavil, je dolžnost vsakega Slovenca, da ga naznani oblasti.

Slov. kat. ak. tehn. društvo »Zarja« v Gradcu je izvolilo na l. občnem zboru 30. okt. t. l. sledeči odbor: Predsednik: Žvokelj Dominik, iur.; popreds.: Sivec Ivan, fil.; tajnik: Janežič Pavel, med.; blagajnik: Čižman Ant. iur.; knjižničar: Drobnič Ivan, med.; gospodar: Kump Marijan, tehn.; odb. namestnik: Velkavrh Stanko, med.

Še aretacije v zadevi izseljeniškega škandala. V nedeljo je policija v Lvovu aretirala vnovič 150 oseb, ki so baje v zvezi z izseljeniškim škandalom. V Krakovu pa so aretirali šefa podružnice »Austro-Americane« ces. svet. Resch-a in 16 izseljeniških agentov.

Neresnične vesti o avstrijskem nadporočniku. Nadporočnik Ghilardi 70. pešpolka je odpotoval za nekaj časa. Koj nato se je razširila vest, da je šel v Albanijo preuredit tamošnje orožništvo. Par dni pozneje pa so listi poročali, da je nadp. Ghilardi bil ustreljen od Albancev. Včeraj pa se je vrnil Ghilardi zdrav v Zagreb, kjer je pripovedoval, da ni nikdar bil v Albaniji.

Oj ti nemška nestrpnost! — V »Grazer Tagblattu« čitamo te dni hud napad na znanega češkega aristokrata kneza Schwarzenberga, ker je na vseh svojih velikanskih posestvih uvedel češčino kot edini poslovni jezik. Kar je tu storil knez Schwarzenberg, je čisto njegova zasebna stvar, ker so posestva njegova last, a nemška nestrpnost se vtikuje celo v zasebne, domače zadeve. Knez Schwarzenberg ima silno obsežna posestva in plačuje 72.000 K samo zemljiškega davka.

Sanchez usmrčen. Napadalec na španskega kralja Sanchez je bil včeraj usmrčen. Dobil je pet krogelj v glavo in tri v srce.

Strašne posledice ponesrečene špekulacije v Monakovem. — Praktični zdravnik Heilmeyer je v soboto dopoldne umoril v svojem stanovanju svojo 30letno ženo, dveletnega sinčka in 8 letno hčerko in nato še sebi prerezal šile. Prepeljali so ga težko ranjenega v bolnišnico, kjer je pa kmalu izdihnil. Zapustil je pismo, v katerem izjavlja, da je po nesrečni špekulaciji izgubil vse svoje premoženje in da je s svojim dejanjem hotel obvarovati svojo razvajeno ženo in otroke prevelike bede.

Priporoča se, pod novim vodstvom, na novo urejeni hotel »Pri Zlatem Jelenu«.

Istotam se sprejemajo abonenti po dogovoru po zelo ugodnih cenah.

Draginja je prestana

bo vskljknj vsak, k se o tem prepriča v trgovini

J. MEDVED - GORICA

Gene so sledeče:

- Mošak obleka K 28, 34, 40, 35.
- Zimska suknja „ 20, 25, 30, 40.
- Pelerina „ 15, 20, in 25.
- Otročja obleka od 7 K naprej.

Prepričajte se o tem v izložbenih, oknih kjer cene jasno govore da je v resnici

DRAGINJA PRESTANA

Ta glas naj oredre do zadnje hiše naše domovine

Zdravnik
dr. J. Bačer
ordinira
v ulici Tre Rê št. 9
v GORICI.

Ugodna nakupna prilika.
1 parcela zemljišča blizu Franc Jožefovega tekališča v Gorici pripravna za zidanje hiše, je na prodaj in po ceni. Lega lepa. Več se izve v našem upravnistvu.

Denarja ni,
draginja je vedno večja *zaslužek pa majhen.* Ako hočete z malim trudom gotovo *10 do 20 kron na dan* zaslužiti, pošljite v pismu za posojilo znamko za 10 vin. in svoj natančen naslov na
Josip Batič, Ilirska Bistrica 27
(Kranjsko).

Sante Rusolini
trgovec z jedilnic. **Blagom v Gorici** naznanja slav. občinstvu, da je preselil svojo trgovino iz dosedanjih prostorov na Kornu št. 13
v ulico sv. Antona št. 2
tik trgovine g. Ig. Saunig.
V rovih prostorih bo postregel slav. občinstvu z najboljšim blagom, nizkimi cenami in dobro postrežbo. — Istotako tudi v svoji
podružnici v Solkanu št. 311.
Obenem priporoča svojo **apnenico** v Solkanu. Cenj. naročila se sprejema v trgovini v ulici so. Antona št. 2 in se izvršujejo točno.

Vinske sode
po 600—700 litrov vsebine dobro konservirane od belega vina dobi se pri
Leopoldu Jonko,
Bovec.

NAJBOLJŠA / STREHA / EDANJO / TI
Firmit - KRILJEVEC

Asbestni cementni
skriljevec firmit
jeumeten kamen
najboljše vrste

FIRMITOVE TOVARNE ZADR. 202
WEISSENBACH & TRIESTINGI
GGREGORIC GORICA OZKA ULICA 71

Janez Werbnjak,
trtnica **BREG P. PTUJ** priporoča
ameriške cepljene trte.
seznam trt: laški rizling, burgunder beli in rdeči, muškati, silvaner, zlahtnina bela in rdeča, danfol, kapčina, izabela in še nekaj drugih vrst. Cepljene trte, na Riparijo in Montikolo stanejo 100 kosov 14 K. bilje (korenjaki) 100 kosov 3 K. kolči 1000 kosov 12 K.

Pozor!
100.000 parov čevljev.
4 pare čevljev za 9 K.
Zaradi plačilnih težkoč mnogih velikih tovarnen sem pooblaščen razprodati veliko množino čevljev mnogo pod tovarniško ceno. Zato prodam vsakomur 2 para moških in 2 para ženskih čevljev iz usnja, rujavih ali črnih, elegantnih nove fasona, velikost po poslani meri v cm. Vse štiri pare prodam za 9 K.
Razpošilja po povzetju
S. LANDAU, Krakovo,
Berka Joselewicza 3.1154.
Zamenjava dovoljena in tudi denar se vrne.

Jakob Miklus
mizar in lesni trgovec
v Podgori
na voglu železniškega mosta
(na cesti, ki pelje proti Gradiški)

Trguje tudi z opeko vsake vrste, ima veliko zalogo vsakovrstnega trdega in mehkega lesa, ima tudi vsake vrste grede, tramove 33 od 3—12 metrov dolge in 33 od 3—12 colov debele.

40 — 50 kron tedensko
kakor trajni **postranski dohodek** lahko vsakdo zasluži brez glavnice, brez da bi svojo službo zanemari in brez truda. Pojasnila daje zastoj Ignac Althammer, Königinhof a. Elbe 625.

Čitajte in čudite se! Neverjetn!
700 kosov samo za K 4-20!
1 ura, znamka „Anker“ natančno idoča pozlačena (jamstvo 3 leta) s pozlačeno verižico, 1 moderna kravata iz svile za gospoda, 3 fine nosne rute, 1 eleganten prstan z briljanti za gospoda, 1 zbirka za gospe sestavljena iz ene perle za gospe, 1 par zapetnic, 1 par uhanov, 1 lepo škafličico za toileto, 1 par lepih gumbov s 3% zlatom double, 1 usnjata denarnica, 1 eleganten album s svetčnimi slikami, 3 drugi elegantni predmet, primerni za mladiño ali pa za starejše ljudi, 20 potrebnih kosov za dopisovanje in potem še 500 predmetov, potrebnih v vsaki družini. Vse skupaj, všteti tudi uro, ki je sama toliko vredna, se pošilja proti naprej poslanemu denarju samo za K 4-20 iz eksportne danajske centrale
P. Lust, Krakovo.
Ako blago ne ugaja se denar vrne. — Riziko je izključeno

Pridno komptoristinjo,
slovenskega, italijanskega in nemškega jezika v govoru in pisavi, sprejme se takoj; kje pové upravnistvo našega lista.

Ivan Bednarik
priporoča svojo
knjigoveznicu
v GORICI
ulica della Croce št. 6.

ORIGINAL VICTORIA

Kupujte samo dvokolesa „ALTENA“, francoske vrste, ki so najtrpežnejši in na boljši bodisi za navadno rabo ali za dirke

šivalni stroji Original „Victoria“ so najpraktičnejši za vsako hišo. Isti služijo za vsakovrstno šivanje in šitkanje (vezenje). Stroj teče brezšumno in je jako trpežen. Puške, samokrese, slamo-reznice in vse v to stroko spadajoče predmete se dobi po tovarniški ceni pri trdki

Kerševani & Čuk,
GORICA — Stolni trg št. 9.

Glavni zastop banke „Slavije“
v Gorici

prevzela sta z današnjim dnevom gospoda

Kerševani & Čuk

trgovca z dvokolesi in šivalnimi stroji v Gorici, Stolni trg št. 9.

Priporočujoč imenovana gospoda, katera bosta vedno rada dajala vsakoršna pojasnila glede zavarovanja življenja, potem zavarovanja proti požaru, proti vlom in proti razbitju zrcalnih šip, naklonjenosti slovenskega občinstva, štejemo si v dolžnost izreči svojemu dosedanjemu zastopniku

gospodu Vekoslavu Jeretiču

na mnogoletnem vestnem zastopanju našega zavoda svojo zahvalo.

V Ljubljani, dne 22. oktobra 1913.

Generalni zastop
vzajemno zavarovalne banke „Slavije“.